

левъ при Стамболова въ Самоводени да му каже, че не може вече да чакатъ: „Шапката падна и келътъ се отвори“. Стамболовъ, при когото билъ и попъ Харитонъ, имъ отговорилъ да чакатъ опредѣлената дата. Когато се завръща Стефанъ Филевъ и предава заповѣдта на Стамболова, тѣ изново го прашатъ въ Самоводени да иска разрешение за излизане на четниците. Стамболовъ пакъ не разрешилъ. Следъ обѣдъ тѣ изпращатъ Филева трети пжтъ. Тогава чакъ Стамболовъ, който вече билъ сбралъ нѣкои отъ по-важнитѣ дейци отъ Бѣлочерковския районъ, имъ казалъ да излѣзатъ на 28 априлъ сутринята и да се присъединятъ къмъ четата на Попъ Харитона, който сжщо щѣлъ да потегли за Балкана.

Вечерята една голѣма частъ отъ припаситѣ била пренесена у баба Пантелейца. Съобщили и на другитѣ съзаклятници да бждатъ готови за 28 априлъ. Но момчетата почти не можели да се сбератъ, защото шпионитѣ и полицията постоянно ги слѣдвали. По раншия имъ планъ се оказалъ неосществимъ, защото не се надѣвали да се сбератъ по-внушително число, а пъкъ и не знаели, да не би и Лѣсковецъ да е въ сжщото положение. За това тѣ решили да излѣзатъ колкото сж у баба Пантелейца и да се присъединятъ къмъ четата на Попъ Харитона. Облѣкли възстаническитѣ дрехи и препасали оржжието. Докарали двата коня на Христа Стояновъ Бояджикюлу и почнали да ги товарятъ съ припаси. Но тъкмо тогава пристига Павли попъ Петковъ и ги запитва, какво ще правятъ. Тѣ му съобщаватъ и го поканватъ да се облича. Той поискалъ да си отиде дома, за да си вземе сбоготъ. Пановъ му разрешилъ. Малко нѣщо следъ неговото излизане аскеръ и башибозуци, които били се насъбрали още преди единъ день, заградили кжщата. Всички разбрали, че сж предадени. Разбира се, че Павли не се върналъ. Тъкмо що започнали да товарятъ втория конь, горно-орѣховския мюдюринъ хаджи Мустафа се качилъ на дуvara и извикалъ: „Дуръ даврѣнма!“ Съ единъ вѣренъ изстрелъ отъ револвера си Измирлиевъ го ранява въ крака и той пада на улицата. Конятъ се изплашва и почва да бѣга изъ двора. Завързва се прес релка. Възстаницитѣ отъ шума на улицата разбиратъ, че сж заградени. Пановъ обявява, че борбата съ открита сила става невъзможна и че трѣбва скришомъ да се измѣкнатъ отъ обсадения кварталъ или да се скриятъ въ него. Измирлиевъ предложилъ да си пробиятъ пжтъ съ оржие, но другитѣ не възприели предложението му, защото били още неопитни и невлизали въ бой и много се смущавали при мисълта, че сж заградени съ много турци отъ всички страни, както имъ се сторило по глѣчката на улицата. Преди да напуснатъ кжщата, Измирлиевъ изгорилъ намиращия се у него списъкъ на възстаницитѣ. Единъ по единъ обсаденитѣ революционери напустнали кжщата. По-